

Po pošti prejemam:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta 13 — h
četrt 6 50 — h
mesec 2 20 — h

V upravnilstvu prejemam:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta 10 — h
četrt 5 — h
mesec 1 70 — h

Za pošiljanje na dom

20 h na mesec.

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravnilstvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, 1., 17.

Izhaja vsak dan, izven
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Stev. 142.

V Ljubljani, v torek 24. junija 1902.

Letnik XXX.

Stališče naših po- slancev.

(Konec.)

Môra.

Sploh imamo zdaj preveč uradnikov. Kjer je pred leti sedel eden in dobro delal, tam jih sedi zdaj 20, in delo ne gre naprej, dasi se kupijo gore aktov. Pa vedno tožijo uradniki, da jih je še premalo in da imajo prenizke plače. In vendar je treba te akte plačevati z zlatom, ko počenega groša niso vredni. V prihodnji proračunski debati hočem govoriti o tem in finančnemu ministru priporočiti, naj zniža število uradništva. (Dobro!)

Seveda mora zmanjkati denarja, če se tako dela, kakor pri posl. Ferjandiču, ki je uradnik le v svojem prostem času, drugače pa živi le na Dunaju, kjer je izbral svoj mandat v to, da je postal extra statum sodni nadsvetnik. Torej zanj se je posebej naredila nova služba, za katero samo plačo vleče, med tem, ko imamo zaslužne, delavne uradnike, ki ne morejo naprej. Ljudstvo pa ima veselje, g. Ferjandiča plačevati dvakrat, kot poslanca in kot uradnika.

Notranjski volilci.

Ferjandič je torej govoril za davek na vozne listke. A prišlo je še zanimivejše. Najdražje tarife ima južna železnica, in zato je predlagal poslanec Schraffl, da se naj pri voznih listkih te železnice zniža davek na 3/4 odstotka. Naši liberalci so glasovali proti temu. (Klici: Sramota.) In vendar g. Ferjandič zastopa notranjska mesta! Postojanci, Idrijsani, Ložani naj se pri njem zahvalijo, če se bodo odslej dražje vozili. (Veselost. Čudni volilci!) No, oni, ki so ga volili, naj magari nosijo tudi stroške, a mnogo jih je pri tem nedolžnih.

Vplivni klub.

Liberalci so se po listih bahali, kako vplivna stranka da so na Dunaju. Pomenijo pa popolnoma nič. Komur od vlade sem to povedal, kako se baha »Narod«, vsak se je smejal. In še nedavno je gospod Ferjandič sam tožil nekemu poslancu, da ne pomenijo liberalci čisto nič. On bo že vedel, ker je načelnik kluba. (Smeje.) In kako bi tudi kaj pomenili, ko jih je le šest? In še od

teh sta dva Srbi, ki stojita na stališču, da nimata nič iskati, ter sedita rajši v Boki Katorski pri kostrunih, kakor pa v državnem zboru. Ostanjejo torej še štirje. Ne vem, ali se vrste ali kaj: navadno sta le dva na Dunaju. Jaz sem že kar pozabil, kdaj sem zadnjič videl dr. Tavčarja na Dunaju. Ljubljansko meščanstvo si lahko čestita k takemu zastopstvu.

Prokleti klub.

Ko je Ferjandič govoril za davek na vozne listke, ga ni poslušal noben poslanec. Ko je videl, da se bližajo nekateri poslanci našega kluba, je rekel: Le hitro pojdite sem! — so šli pa ven! Le eden je od daleč poslušal. Ferjandič reče jezno: Prokleti klub, kje pa si? Nato pride liberalni klub v osebi gospoda Plantana, ki je gotovo najbolj sposoben zastopati liberalno inteligenco na Dunaju. (Živahna veselost in smeh. — Tako je!)

Uradnikom dolenjskih mest

Plantan se ima za svoj mandat zahvaliti uradništvu, posebno novomeškemu. Med njimi so vendar poštene močje. Sicer ga niso radi volili večinoma, a zgodilo se je tako, kot je pri nas običajno: kadar pride komando, pa mora vse pod »Narodovo« umazano zastavo. Hvalili so jim ga na vse pretege, dasi ga tam, kjer je služboval, niso hvalili. Vprašajte le kmete v radovljiškem in stiškem okraju, ki si hude reči pripovedujejo. Volili so ga. (Klici: Zalostno za-nje!)

A prišle so na dan umazane stvari. Nadsodišče v Gradcu in celo najvišji sodni dvor sta obsodila Plantana. In jaz se čudim: Plantan je še vedno predsednik notarske zbornice, še vedno državni poslanec, še vedno reprezentira svoje volivce. (Oho!) In vendar dolenjska mesta se nič ne oglašajo, in uradniki se nič ne ganejo. (Čudni ljudje!) Pričakovali smo, da bodo rekli: Plantan notari dalje, kakor veš in znaš, a nas nikar ne zastopaj!

Čudim se, da gospodje nimajo te zavesti. Sicer se pa menda Plantan boji svojih volivcev, kajti od tiste obsodbe se še ni prikazal mednje. (Aha!)

Ker liberalci toliko pišejo o svojem velikem vplivu pri vladi, sem se pošalil proti ministrskemu predsedniku Körberju, češ: »Vi ste jako dobri z našimi liberalci!« Nato odgovori Körber: »Še ne govorim z nobenim ne!« (Veselost.)

Delegacije.

Veliko skrb imajo liberalci za delegacije, menda zato, ker nobeden od njih ne more priti vanje. Državnozbornski volilni red je namreč boljši od deželnozbornskega, in zato imamo večino v državnem zboru. To jih jezi, posebno če se mene izvolijo. (Veselost.) Zato se pa maščujejo potem s tem, da pišejo: »Saj ga še pes ne bo povohal v delegacijah.« No, pes me res ni noben povohal — liberalca bi bil morda — ampak reči moram, da sem našel povsod, tudi pri članih gospodske zbornice, tisto spoštovanje, katero gre svobodno izvoljenemu ljudskemu zastopniku. In od teh ima vsak v malem prstu več takta, kakor vsa naša liberalna stranka.

Svojo poslansko dolžnost sem izpolnil pri izrednem vojnem proračunu, ko je zahteval vojni minister 42 milijonov kron za nove topove. Rekel sem, da sem jaz tudi vnet za dobre topove, a odkod se naj vzame denar? Pri tistih 10.000, ki ga imajo. (Tako je!) Dokler se to ne garantira, jaz ne glasujem za nove topove. (Dobro.) Dosledno bi bilo tudi to, da če mora vsak v vojske, naj ima tudi vsak volilno pravico. Čudno so gledali, posebno aristokratje v delegacijah, ko sem jim to povedal, pa se bodo že še tudi tega navadili. (Tako je), ker bomo mi to demokratično načelo povdarjali pri vsaki priliki.

Rekel sem že, da je bolje za državo, če nima nobenega kanona, kakor če nima kmečkemu stanu. Kaj koristijo najdragocenejši topovi, če stoji za njimi narod beračev? Nato sem zahteval, da se objavi tudi od l. 1894 dalje številke onih, ki se po izseljevanju odtegujejo vojaški dolžnosti. Največji procent od teh 66.000 dasta ravno deželi, ki sta dajali doslej državi najboljše vojake: Kranjska in Tirolska. In čez mejo gretisti, ki je močan, ki more kaj delati; berač in bolnik ostane doma. Kaj se to pravi? Da se ne sme iz ljudstva izjemati več denar. Zasledoval bom to vprašanje še dalje ter

vplival, da pridejo z vsemi številkami na dan.

Za svobodo in pravico.

Katoliško narodna stranka je izpolnjevala to, kar je obljubila pri volitvah. Potegovala se je z vsemi silami za pravice ljudstva. Tudi v bodoče pojde to pot z vso odločnostjo in brezobzirnostjo. Krepila nas bo zavest, da stoji za nami ogromna večina slov. naroda; v ozki zvezi s svojim ljudstvom bomo, če tudi po trdem boju, dosegli pravico, ki nam gre. Boriti se hočemo za svobodo in pravico!

Dolgotrajno burno odobravanje je sledilo temu govoru.

Shod je nato, kakor smo že včeraj omenili, soglasno in z velikim navdušenjem sprejel zaupnico katoliško narodnim poslancem, v prvi vrsti dr. Susteršiču, ter jih je pozval, naj še nadalje vstrajajo v odločnosti. Dolgo časa so gromeli gromoviti »Živio« klici po dvorani. Odobravanje je bilo tako gromovito, da se je čulo daleč po okolici.

Istotako se je soglasnim odobravanjem vsprejel protest proti Hribarju, peticija na deželni zbor za splošno in direktno enako in tajno volilno pravico, za omejitev del kaznjencev, ki so na škodo obrtnikom in delavcem, dalje je pozval deželni zbor, da ukrene vse potrebno, da izposluje pri vladi popolni odpis državnega brezobrestnega in 3% potresnega posojila ali pa vsaj, da se eksekutivnim potom to posojilo ne bode izterjevalo, dalje je pozval katoliško narodne dežel. poslance, naj v dežel. zboru uložijo resolucijo, ki bo pozvala vlado, da predloži kar najpreje mogoče načrt zakona da se upelje državno zavarovanje delavcev za starost in onemoglost.

Z »Živio« klici dr. Šusteršiču in katoliško narodnim poslancem so se razšli zborovalci.

Deželni zbor goriški.

Peta seja deželnega zbora goriškega, ki je bil o novem letu zasedanje pretrgal, je bila v soboto 21. junija ob 5. uri popoldne. Deželni glavar dr. vitez Pajer se je s

LISTEK.

Spomini na sv. deželo.

Piše Ivan Knific.

X.

Na Kalvariji.

Pri turški straži zavijmo na desno, stopimo po strmih stopnicah navzgor, in dospeli smo na najpomembnejši kraj v Jeruzalemu, na Kalvarijo. Kaj pomeni to ime za celo krščanstvo, vsak dobro ve. Imej srce še tako trdo, zavest: to-le je kraj našega odrešenja, te napolni s spoštovanjem in z neko sveto grozo. Ta čuvstva naraščejo pri pobožnih romarjih tako, da s solzami v očeh poljubujejo kraj, kjer je stal sv. križ.

Kalvarija sama je velika kapela, ki jo debeli stebri dele na dva dela; eden, in sicer svetjši, je last Grkov, drugi katolikov. Neprijetno čuvstvo nas presune, ko vidimo, da imajo pravo mesto križanja v rokah razkolniški Grki, da katoliki ne morejo opravljati presvete daritve na onem kraju, kjer je stal križ Gospodov. Čeprav pa nam to ni

mogoče, pa vendarle lahko molimo na le-teh svetih mestih, čeprav niso naša.

Ves v lučicah je grški oltar sv. Križa. Visoko razpelo služi kot oltarni nastavek. Stene so pokrite z dragocenimi mozaiki. Debele sveče gore na pozlačenih svečnikih. Grški duhovniki opravljajo tukaj svoje molitve in skrb za red med romarji.

Pod oltarno mizo je četverooglata dolbina, s srebrom obrobljena. To je oni kraj, kjer je stal sv. križ. Neštevilna množica romarjev moli tukaj in poljublja te mesto. Ne daleč odtod zagledaš razpoko, ki se je napravila ob smrti Gospodovi, ko »se je zemlja potresla in so skale pokale«. (Mat. 27, 51.) Razpoka je tako široka, da lahko celo roko vtakneš vanjo.

Katoliška kapela stoji na mestu, kjer so Izveličarja pribijali na križ, in je tej skrivnosti tudi posvečena. Tamkaj pa, kjer ena kapela prehaja v drugo, stoji katoliški oltarček Žalostne Matere Božje; to je mesto, kjer je stala Mati Gospodova, ko je na križu umiral njen Sin. — Pri teh dveh oltarjih sva tovariš Poljak in jaz maševala takoj prvi dan, in sicer jaz pri večjem, g. Kasprzycki pa pri manjšem altarju.

Pobožna legenda, ki pa nima zgodovinske podlage, pripoveduje, da je bil naš prvi oče Adam pokopan prav na onem mestu, kjer je bil križan naš Izveličar; križ Odršenikova je kapala na glavo Adamovo in ga obudila k življenju. Legenda nam sicer zelo lepo predočuje, da je Gospod umrl zato, da je odrešil celo človeštvo; zgodovinsko pa vendar nikakor ni potrjena. Vkljub temu so Grki prav pod kapelo na Kalvariji sezidali manjšo kapelo in jo posvetili našim prvim staršem.

Ko smo si tako ogledali cerkev Božjega Groba, jo zapustimo po istem potu, odkoder smo prišli, in se vrnemo v avstrijsko zavetišče.

Kakor najbrž vsakemu romarju, ki obišče Kalvarijo in Božji Grob, tako je tudi meni nehote prišlo na misel: Ali je pa ta cerkev tudi v resnici ono mesto, kjer so križali Gospoda, in kjer je vstal od smrti? V sv. pismu beremo doslovno, da je Kalvarija atala z unaj mestnega ozidja, kako je to, da stoji cerkev Božjega Groba takorekoč sredi mesta Jeruzalema? S tem smo zadel na preporno zgodovinsko vprašanje, ki sicer še ni dognano do konca, vendar pa

večina razlogov govori v prilog cerkvi Božjega Groba.

Pred vsem moramo pomniti, da je mesto Jeruzalem bilo njega dni zidano vse drugače kot pa sedaj. Ležalo je bolj proti jugu, na hribih Moriji in Sionu ter po dolinici, ki se je raztezala med obema. Vemo tudi, da je cesar Tit razdejal mesto do tal, da so križarji večkrat oblegali mesto in ga več ali manj razrušili. Pa vedno so prebivci jeruzalemski iznova sezidali mesto. Na ta način so se zgodilo, da se je temelj mesta izpreminjal od stoletja do stoletja. Dolinica je izginila skoro do cela, mesto pa se je širilo proti severu. Izdavnja so že razrušili prvotno mestno zidovje. Hribčke, ki so poprej stali zunaj mesta, so pozidali in jih sprejeli v mesto. Tako se je zgodilo, da stoji Kalvarija sedaj sredi mesta, dasi je ob Kristovem času stala še zunaj njega.

Da stoji cerkev Božjega groba v resnici na mestu prave Kalvarije, nam priča tudi zgodovina in nepretrgano ustno izročilo. Že v najstarejših časih so na tem mestu sezidali cerkev, ki so jo sicer mnogokrat sovražniki porušili, pa so jo kristjani vedno popravili ali pa sezidali iznova. Leta 1099 so križarji

5-10-12

toplimi besedami spominjal rajnika kardinala Missia, uglednega člana deželne zbornice goriškega, kateremu ni bilo dano, da bi bil dalje z bistriim svojim umom in bogato izkušnjo sodeloval v korist deželi. Poslanci so stoje poslušali besede, rešene rajniku v slovo, ter tako počastili po svoji moči spomin vzornega, plemenitega moža. Deželni glavar je dalje naznanil, da je bil uradno obveščen o imenovanju prvostolnega prošta gospoda Ant. Jordana knez nadškofom goriškim in tako članom deželne zbornice.

Deželni tajnik Pettarin predlaga dolgo vrsto došlih peticij za podporo cestam, dijakom, vodovodom, raznim zavodom in javnim napravam, kakor tudi za povišanje učiteljskih plač.

Poslanec dr. Božidar Luzzatto predlaga, naj se peticije o učiteljskih plačah izročijo posebnemu odseku sedmerih udov, ki naj v kratkem času o njih poroča. Predlog sta podpirala dr. Marani in dr. Tuma, katerih prvi je rekel, da pri tem ne sme poslanec motiti finančno vprašanje, a drugi je trdil, da denar se dobi, kjer se hoče, ako se le hoče. Predlog se je sprejel. V dotični odsek so bili voljeni poslanci: Berbuč, Faidutti, Lapanja, Luzzatto, Marani, Valentinis; načelnik žid Luzzatto.

Nato so storili obljubo v roke deželne glavarja na novo izvoljeni poslanci: Panigai, dr. Faidutti, dr. Treo in Lapanja. Volitev dr. Treota, zoper katero je došel protest, se je izročila na predlog dež. glavarja posebnemu odseku sedmerih udov, da jo pretrse in stavi o nji svoje predloge. Dr. Tuma je hotel, naj se volitev, če tudi se je vršila preko zakona, koj odobri, češ, da deželni zbor ima soditi le o tem, ali je izvoljenec vreden ali ne sedeti med poslanci, ko je želja volivcev jasna in nepoporečna. Dr. Gregorčič je poudarjal, da proti volitvi govorijo vsi ti isti razlogi, radi katerih je bila prva volitev dr. Treota ovržena, katerim se je pridružila nova okolščina, da na povelje politične oblasti je bil dr. Treo pri drugi volitvi izbrisan iz volivnih imenikov, v katerih se je nahajal ob času prve volitve. Dr. Tuma pozivlja Italijane, naj sprejmejo njegov predlog in naj omogočijo skupno delovanje napredne z italijansko stranko, ter jih opozarja, da storijo samo klerikalni stranki uslugo, ako bodo drugače glasovali. Dr. Luzzatto ga je poučil, da Italijani bodo glasovali za predlog dež. glavarja, ker je proti volitvi vložen protest, ter da bodo zadevo stvarno pretresovali brez ozira na to ali ono stranko. V dotični odbor so bili izvoljeni: Berbuč (načelnik), Bolko, Gregorčič, Luzzatto, Masani, Panigai, Strekelj. Volitve ostalih treh novoizvoljenecv so bile potrjene brez ugovora.

Vzame se naznanje poročilo deželne zbornice, da je mizarska zadruga v Gorici dobila državno podporo in brezobrestno posojilo, da torej dežela ni prišla v položaj, da bi bila morala prispevati. Deželnemu odboru se naroči, naj nadaljuje svoje poizvedovanje, da bi združil deželne odbore drugih dežel k skupnemu koraku v namen, da prevzame država stroške za nastanjenje orožnikov.

Načrt zakona o razredbi ceste ob Lijaku med okrajne cest in načrt zakona, da se raztegne postava o pogozdovanju Krasa na ves tolminski politični okraj in na nekatero občino kanalskega sodnega okraja, se odstopita pravnemu odseku, da jih pretresa in o njih poroča.

Predloga, da naj se podeli deželna podpora za zgradbo Bohinjske železnice ter podpora 2160 kron za obrambna

osvojili Jeruzalem. Na Kalvariji je tedaj vkljub dolgi turški vladni še vedno stala krščanska cerkev. Pač je moralo biti ginljivo, ko so križarji bosonogi šli v procesiji v le to cerkev in prepevali Bogu svete pesmi v zahvalo za dobljeno zmago. Podirli so staro cerkev in sezidali novo; na temeljih le te križarske cerkve stoji še dandanašnji cerkev Božjega Groba.

Pomislimo še to-le: Kalvarija in grob Gospodov sta bila za celo krščanstvo pač najsvetejša kraja v Jeruzalemu. Zato si lahko mislimo, da so si kristijani, ki so tudi ob času najhujšega preganjanja v velikem številu živeli v mestu, dobro zapomnili ta dva kraja. Najstarejše in nepretrgano ustno izročilo nam torej priča, da je cerkev Božjega Groba v resnici ono mesto, kjer so križali Izveličarja, in kjer je vstal od smrti, tembolj, ker so na istem mestu našli tudi pravi križ Gospodov.

Pred nekaj desetletji je prišel z Virtemberškega sloveč starinoslovec in učenjak Schick. Prišel je v Jeruzalem s predsodkom, da cerkev Božjega Groba ne stoji na pravem mestu. Začel je preiskovati in je prišel do zaključka, da njegova misel ni bila opravičena, da se ustno izročilo vendarle ne moti.

(Dalje prih.)

dela proti Soškimi vodam in proti rušenju zemljišč v Sv. Mavru, se odstopita finančnemu odseku, da jih prouči in stavi o njih nasvete.

Prememba prvega odstavka § 14. deželne zakona glede plemenitve goveje živine (kako se vodi zapisnik) se sprejme po predlogu dež. odbora brez razprave.

Potrđita se začasni milostni pogoji, dovoljeni po dež. odboru bivšima deželnima uslužbencema Pompeju Gortaniju in Mihaelu Gorjupu.

Namesto viteza Dottorija, ki je odložil deželno poslanstvo, in namesto Bl. Grče, ki je izstopil iz peticijskega odseka, sta bila izvoljena v ta odsek dr. Faidutti in Lapanja. Načelnikom odseka namesto Dottorija je bil imenovan dr. Gregorčič.

Pravila deželne zavarovalne zadruga za govejo živino so se izročila pravnemu in finančnemu odseku, da jih pretresata in o njih poročata.

Bilo je pol devetih zvečer, ko je bil dnevni red izvršen in se je seja zaključila. Prihodnja seja bo v soboto 28. junija. Dotlej pripravijo, kakor se pričakuje, odseki potrebne gradiva.

Deželni zbor istrski.

Pred sejo je bila v stolni cerkvi sveta maša, ki so se je od ital. strani udeležili le oni, ki so se je morali, od slov. strani razumne enega vsi.

V soboto ob 6. uri in nekaj minut je bila odprta seja deželne zbornice v stari cerkvi sv. Klare v Kopru. Dvorana je nekoliko čednejše opremljena; na mesto zastorov, izza katerih je v prešlih zasedanjih delala rabuko fakinaža, prišla je lesena stena. Na mestu gospodske galerije je sedaj prostor za žurnaliste. Obe galeriji sta združeni.

Zasedanje je otvoril ces. namestnik grof Goëss, ki se je bil v to svrhu pripeljal v Koper z Lloydovim parnikom „Bilinski“. Govoril je najprej italijanski, potem pa, s pomočjo rokopisa, gladko slovenski. Navedel je ces. patent, s katerim se je sklical dež. zbor, ter predstavil deželne glavarja dr. Campitellija in podpredsednika dr. Stangerja; zaprisegel je prvega italijanskega, drugega hrvaškega, kateri je tudi hrvaški odgovoril obljubo.

Potem je dež. glavar čital daljši italijanski govor ter obrazložil program zasedanja in isto otvoril z običajnim „evviva“ cesarju. Odmev na ta „evviva“ je bil tak slab, da ga je „Piccolo“ poročevalec — preslišal.

Podpredsednik dr. Stanger je v hrvaškem govoru zahvalil na podeljeni mu časti ter prosil kolege, naj ga podpirajo, če bi utegnili kdaj voditi posle, obljubujoč popolno nepristranost in postopanje, kakor ga predpisuje poslovnik.

Dočim je bila galerija za časa slovenskega govora grofa Goëssa popolnoma mirna, vzkipela je že za prvo hrvaško besedo dr. Stangerja. Pomagali so ji seveda ital. poslanci. Predsednik ni posvaril ne enih, ne drugih.

Prišlo se je za priseganje. Deželni glavar je čital italijansko besedilo. Prvi po abecednem redu je prišel na vrsto novoizvoljeni posl. č. g. župnik Andrejčič, ki je ponovil hrvaški besedilo prisige. (Omenjamo, da so letos dobili naši poslanci prvičkrat svoje zložene, tiskane prisige. O tem je nastal precejšen nemir na galeriji in na klopih večine. Tudi posl. Kozulič je čital hrvaško besedilo. Ital. poslanci so klicali: Basta una volta! (dovolj enkrat). Posl. Spinčič, ko ga je dež. glavar poklical, je dejal, da obljublja, kakor je predčital posl. Andrejčič. (To ima „Piccolo“ za ponavljanje prisige v nekem slovanskem jeziku!) Ostali naši poslanci so rekli kratko: »Občujem.«

Vzdignil se je ital. posl. Venier ter protestiral proti temu, da je dež. glavarja namestnik govoril najprej slovanski, češ da je italijanski jezik, če že ne po zakonu, pa dejanski, edini razpravni jezik zbornice. Poslanec Spinčič pa je protestiral, seveda hrvaški, proti temu, da je dež. glavar govoril samo italijanski ter popolnoma prezrl jezik večine prebivalstva istrskega. O tem zopet nova rabuka. Predsednik se je delal, kakor da ne čuje.

Predsednik je naznanil opravičevanja ter vprašal, kdaj bo prih. seja. Po kratkih besedah ital. posl. Bartolija in Bellija se je sklenilo, da naj predsednik sam odloči v tem oziru.

Kakor čujemo, bo prih. seja v petek ob 11. uri dopoldne.

Zasedanje bi imelo trajati 3—4 tedne. Ker pa Italijani mislijo razveljaviti 4 naše volitve, da dobé tako zopet v svoje roke dež. odbornika iz kmečkih občin, je verjetno, da naši stopijo v abstinenco ter da se zasedanje naglo zaključí. Naši ne mislijo več mirno prenašati takih nasilstev.

Vse je radovedno, bodo li Italijani izpolnili lani dano obljubo, da letos volijo tudi naše v odseke.

Deželni zbori.

Koroški deželni zbor se je pečal včeraj skoro izključno samo z melioracijskimi deli ter z dež. dokladi na žgane pijače. Izmed vloženih predlogov je najvažnejši predlog poslan. Metnica in Prettnerja, naj se izvoli odsek sedmih članov, ki naj v 14 dneh poroča o premembah volivnega reda na podlagi v prejšnjem zasedanju sklenjenega načrta in vpoštevajoč pomisleke, radi katerih vlada načrta ni predložila v potrjenje. — Dalmatinski dež. zbor je imel včeraj svojo prvo sejo. Namestnik predsednika dež. zbornice poslanec Kulisevič je s svojim govorom, v katerem se je proglasil za Srba, povzročil veliko nejevoljo posl. Biankinija in tovarišev. Z glasnimi ugovori so ti užaljeni dali duška svoji nejevolji. Ko pa se je prebral italij. otvoritveni govor, so imenovani člani stranke prava glasno ugovarjajoč ostavili zbornico. Klicali so v dvorano: »Oni, ki ostanejo tu, so avstrijski galeoti!« — V štajarskem dež. zboru so se v včerajšnji seji izvršile volitve v razne odseke. Pri volitvi se seveda ni nihče oziral na slovenske poslance in tudi nemški konservativci so dobili v njih le zelo skromno zastopstvo. Vao ostalo sejo so izpolnili poročila dež. odbora, ki so se izročila posamnemu odseku. Prihodnja seja tega zastopa je v sredo. — V galicijskem dež. zboru se je pokazalo, da večina nima prav nobenega poguma, da bi resno nastopila v prilog svojim rodnim bratom v rajhu. Poslanec Stojalowski in tovariši so namreč klubu večine predložili nujni predlog, v katerem se dež. zbor poziva, da najodločneje ugovarja govoru cesarja Viljama v Marienburgu. Klubova večina je predlog odklonila in posl. Stojalowski se je udal. Ni se pa hotel udati poslanec Stapiński, ki je sam vložil nujni predlog. Ker ni mogel dobiti zadostne podpisev, je zbornica glasovala o nujnosti in predlogu samem. Predlog je padel z vsemi proti 3 glasovom. In vendar poljski narod še zaupa takim zastopnikom! Ostali dež. zbori včeraj niso zborovali.

Vlada in Čehi.

Ministrski predsednik Koerber ima posebno sredo. V državnem zboru je znal tako uravnati svoje korake, da mu konečno niti Čehi niti Nemci niso provzročali prevelikih težkoč, sedaj je pa tudi, kakor javlja »Prag. Abendbl.«, v češkem deželnem zboru dosegel velike vspehe. Preskrbljeno je namreč, da se izvrši zasedanje češkega deželne zbornice povsem mirno. Mladočeški izvršilni odbor je sklenil glasom tega poročila, da se opuste vsi predlogi, ki bi kakorkoli ovirali mirno delo v deželnem zboru. Mej te spada, kakor pravijo, pred vsem adresni načrt poslanca dr. Herolda ter prememba občinskega volivnega reda. Oba ta dva predloga bi povzročila daljše brezplodne debate in bi nameravani spravi akciji več škodila nego koristila. — Pri tej priliki pa treba opomniti, da se tu niso udali samo Čehi, marveč so ti bržkone umaknili svoje predloge še le tedaj, ko se je z nemške strani dalo zagotovilo, da ne bodo motili mirne razprave.

Slavnosti v Londonu.

Slavnosti povodom kronanja kralja Edvarda, ki se izvrši, kot znano, 26. t. m., so se že pričele. Došli so v London večinoma že vsi zastopniki zunanjih vladarjev, med njimi tudi avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand v spremstvu grofa Nostica, kneza Sapiha, princa Henrika Liechtensteina, grofa Bouquoya in grofa Festica. Kralj Edvard je po uradni poročili že toliko okreval, da se je včeraj opoldne v spremstvu kraljice in danke princezinje pripeljal iz Windsora v London. Tekom popoldneva je došel ruski prestolonaslednik. Največ radosti je pa generalu Robertu pripravil s svojim dohodom nemški general grof Waldersee, s katerim sta se pomenkovala o „slavnih“ činih v Kini ozioroma Južni Afriki. — Londonsko mesto je že nadelo slavnostni kinč, posebno kolodvori so izredno okrašeni. Prebivalstvo se v velikih skupinah zbira na raznih delih mesta, da pozdravi dole visoke goste.

Turško zlodejstvo.

V glavnem mestu otoka Theologos v egejskem morju, ki je pod vladjo egiptov-

skega kediva, naložil je kedivov namestnik nov davek s namenom, da pri tem tudi sam naredi lep dobiček. Prebivalci pa s tem novim davkom niso bili zadovoljni in so se izjavili, da novi davek ne plačajo, ker imajo privilegij od ustanovnika egiptovske dinastije, da se otočanom ne sme nakladati novega davka. Sklicali so velik shod, katerega so se udeležili moški in ženske. Med shodom prišel je v spremstvu velikega števila žandarjev namestnik in zapovedal zbranim, naj se razidejo. Toda zborovalci so shod nadaljevali in sklenili odposlati k egiptovskemu kedivu deputacijo, ki naj protestira proti novemu davku. Orožniki so dobili povelje v množico streljati. Orožniki so oddali več strelcev in skoro sto udeležencev je bilo usmrčenih. V divjem teku bežali so zborovalci domov. Namestnik zastražil je mesto, toda vkljub temu posrečilo se je pobegniti šestim otočanom v čolnihu na bližnji otok Kavalo, kjer so se pritožili proti nečloveškemu namestniku pri ondodnem konzulu. Zadnji je telegrafskim potom od kediva zahteval, naj se nečloveški namestnik odstavi.

Iz brzojavk.

Firmilijanova afera. Sedaj so tudi grški redovniki na gori Atos protestirali proti posvetitvi Firmilijana za škofa. Podal se bo sedaj, kakor javljajo, v Dedeagač. — Naslednikom ministra za javna dela je mesto Thielna imenovan general Budde. Thielen je dobil red črnega orla. — Zveza dunajskih časnikarjev je bila včeraj po deputaciji pri ministerskem predsedniku, da se mu zahvali za predložitev tiskovnega načrta in obenem izrazi nado, da dopisovalnice ne bodo vezane na nikako koncesijo. Ministerski predsednik je dal pomirjevalno zagotovilo. — Grof Potocki in tovariši pomiloščeni. »N. Wr. Abblt.« javlja, da je cesar pomilostil grofe Potocki, Szemere in Pecky, ki so bili radi igre v Jokey klubu obsojeni v prognanstvo. Državnemu pravdnistvu dolej o tem ni nič znano. — Dr. Kathrein odlikovan. Listi poročajo, da je cesar podelil posl. dr. Kathreinu red železne krone prve vrste. — Buri in mir. Brat predsednika Steina je došel v Utrecht z važnimi dokumenti o sklepu miru, ki se pa objavijo šele po sklepu slavnosti v Londonu. Ta mož tudi izjavlja, da Buri ne mislijo na maščevalno vojsko. — Lord Milner je položil prisego kot glavni guverner in najvišji poveljnik v Južni Afriki. — Cenzura v Južni Afriki se s 26. junijem omili.

„Odprta knjiga“.

S Kamna smo prejeli sledeči odgovor na zadnji članek „Slov. Naroda“ o novomeški gimnaziji:

P. n. nepoznanemu gospodu člankarju iz 140. številke „Slovenskega Naroda“ z dne 21. junija t. l.

V svojem članku „Boj za novomeško gimnazijo. Novomesto dne 18. junija.“ blagovolilo je Vaše blagorodje, polemizujoč z menoj, posvetiti mi mej drugimi stilističnimi cvetkami tudi krepke besede: „Ko bi ne upoštevali njegove boleha-vosti, odgovorili bi mu, kakor zasluži, ter se poprijeli njegove politične osebe tako, da bi mu zobje škrtetali.“ V obzired tako redki obzirnosti čutim se primorane, Vam, nepoznani gospod, izjavljati udano svojo zahvalo za Vašo skrbnost ter Vas ob enem zagotavljati, da sem sedaj hvala Bogu še dokaj zdrav in čvrst ter se prav izborno zabavam z Vašimi izjavami. Torej le na dan z Vašimi odgovori, tak izreden užitek more le koristiti mojemu zdravju!

Se bolj hvaležen pa sem Vašemu nepoznanemu blagorodju za ugledni kompliment, s kojim ste v svojem članku odlikovali in počastili moje osebo. Govoreč namreč o gotovih novomeških odbornikih dejali ste, da jim „je cela preteklost gospoda dvornega svetnika odprta knjiga“. Uprav nosen sem na dejstvo, da mi celo nasprotnik prisodi jedno najlepših in najlaskavejših ocen, kar jih sploh more početi možko sree. „Kakor odprta knjiga!“ Prav privoščili bi Novomeščanom, da bi pri vseh njihovih bodočih poslancih — in pridenim celo sedanja gg. zastopnika — dotična preteklost bila za-nje — odprta knjiga!

Torej prelistajte to knjigo, preštudirajte jo na vse strani, nepoznani gospodine, in če bi tuptam Vaša brljavost jedne ali drugi nadrobnosti ne mogla jasno razločevati, obrnite se drage volje neposredno do

mene ter zantevajte točnih pojasnil. Dobite jih nemudoma, saj je popolna odkritost le v mojem sebičnem interesu. Glejte, velečenjeni brezimnik, marsikaj sem uže doživel tekmo sivega bogatega življenja. Skoraj bode 36 let, odkar sem v »Laib. Ztg.« na lastne oči videl svoj — nekrolog! In Vaši dobroti je pripisovati, da sem zadobil priliko, zagledati kot dokaj živ človek uže svoj — nagrobni napis. Ni sicer prelskav, vendar ker se v celnem Vašem članku zrcali uzorna Vaša objektivnost, smem se nadejati, da bodele po napornem razmotrivanju »odprte knjige« moje preteklosti naposled i Vi nekoliko ohladili svojo arboritost ter ublažili končno svojo sodbu v epitafu čudaka »Na Kamnu«:

Za naprej se priporoča Vašemu blagorodju
preudani
Šuklje.

Na Kamnu, 23. jan. 1902.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. junija.

Deželni zbor kranjski je pregaal liberalcem vse veselje in jih napolnil z veliko jezo. Že pri prvi priliki, ko so mislili katoliškonarodne poslance prikrajšati v odeskih, pokazali so ti, da si moranemo ško-liberalna večina geslo: »Liberalcem groš, klerikalcem knof« izbiti iz glave in da naši poslanci ne bodo nikakor pripustili, da bi zastopnike ogromne večine volivcev prikrajševali na katerikoli način elementa, ki so v dež. zboru ne iz volje ljudstva, ampak le zaradi anahroničnih trhlenih privilegijev. Nemški liberalni večini se mora pokazati, da se naši poslanci zavedajo svoje dolžnosti in da niso tako najivni, da bi prikimali, ko bi se izvajala parola »Liberalcem groš, klerikalcem knof«, da bi molčali, ko bi kak uslužbenec banke »Slavije« žalil duhovščino na najhujši način, da bi bili tihi, ko bi jih žalil kak tak nadsvetnik, kakor je dr. Ferjančič. Če »Narod« sedaj pravi, da bodo liberalni poslanci nastopili s pasjimi biči, tedaj se lahko primeri, da naši poslanci nastopijo z grabljami, ki so bile že od nekdanj gotovo znamenje za kranjsko nemškutarijo in katere je na čeljustih bridko čutil tisti človek v Dežmanovi pesmi, ki je izdajal svoj rod. Včeraj je »liberalni« grcf Barbo upil, da je treba dr. Šusteršiču nadeti »Zwangsjacke«. S takimi grofi in njihoviimi žaljenji bodo v prihodnje naši poslanci napravili prav kratek proces, ako se ne bodo hoteli povrniti v tisto ponižnost, katera pristojna takim grofom, ki zastopajo 53 volivcev! Naši stranki naj se deli pravica, to hočemo in nič drugega in na tem stališču bomo nepremišljeno ostali združeni z vsemi pravičnimi volivci na Kranjskem. Dr. Tavčarja seve to jezi, kar jasno kaže v včerajšnjem »Narodu«. V dež. zboru so mu Šusteršičevi izrekli kar sapo zapirali, v »Narodu« je pa zapisal nekaj opazk, katerih se je spomnil še-le v nedeljo po noči, ko baje ni mogel spati. Svojega prijatelja Hribarja je pa Tavčar v poročilu skoro utajil. V zbornici boječ, postal je v »Narodu« strašno pogumen, našteva svoje mejklice, ki jih nihče nislal ni, in psuje naše poslance na prav tavčarski način. »Narod« je pisal, da treba naše poslance biti po čeljustih, dobila je pa po čeljustih liberalna predrznost in krivica. Vse »Narodove« psovke sedaj tega ne izpremene.

Kaj je liberalcem nemogoče? O nujnih predlogih, kakeršne so uložili naši poslanci kakor n. pr. za uvedenje splošne, direktne enake in tajne volivne pravice, glede dež. zakona o kmetijskih stanovskih zadrugah, glede vsučiliške deputacije, glede tega, da dež. zbor kranjski protestira proti krivici, ki se bi storila Slovincem s tem, ako bi se celjska slovena gimnazija premestila iz Celja, glede urejenja in izboljšanja položaja gozdnih delavcev v eraričnih gozdih, pravi »Narod«, glasilo slovenskih liberalcev, da se predlagajo nemogoče stvari. — Mi prav z veliko mirnostjo vzamemo na znanje to »Narodovo« izjavo, ki kaže, da so slovenske in ljudske pravice liberalcem — »nemogoče stvari«! To smo mi že davno vedeli in sedaj je to potrdil tudi »Narod« in to razjasnil liberalni »inteligenci«.

Vlada o kranjskem dežel. zboru. Izmed vseh poročil, ki so šla med svet o

kranjskem deželnem zboru, je bilo najbolj tendenciozno pobarvano poročilo vladnega korespondenčnega urada. Namen je jasen: Naše poslance, ki se samo branijo proti krivici, očrtniti. Današnje poročilo v uradnem listu ima isti prozorni namen. Naše poslance imenuje uradni list naravnost »Scandalmacher«. Upamo, da si bodo naši poslanci znali tudi na tej strani pridobiti respekt.

Dež. predsednik baron Hein se mudi na Dunaju.

Uradna »Laibacher Zeitung« katera je prinesla o sobotni seji objektivno poročilo, je pa danes postala, recimo, tako subjektivna, da se vidi iz nje že spletke, ki se snujejo od neke strani, seveda brez uspeha. Ona piše tako, kot bi bila naša stranka po g. posl. Pogačniku že ponudila kompromis nasprotnikom. A to je popolna neresnica. Od naše stranke zastoj pričakujejo kompromisa. Tudi ni g. Pogačnik zato dobil nikakega mandata, in nam je znano le to, da ga je o kompromisu izpraševal g. dež. predsednik, g. Pogačnik pa mu je rekel, da naj o tem govori z dr. Šusteršičem. Naša stranka je podala dokaz, da se zaveda svoje moči in da je vladanje protinje nemogoče. Ona se opira na ogromno večino našega ljudstva. Brez nje dež. zbor ni. Tega naj nihče ne misli, da bo kapituliral, in o miru v zbornici sploh ni govora, dokler se ji ne da vse, kar zahteva.

Javno mnenje. Liberalci se lažejo po časopisih, da je z ozirom na dogodke v kranjskem dež. zboru javno mnenje proti katol. narodnim poslancem. Take laži liberalci že davno niso spravili v svet. Ne samo katol. narodni volivci, tudi mnogi volivci drugih strank odobrujejo korak naših poslancev in celo mnogi liberalni volivci simpatizirajo z njimi, ker so prišli do prepričanja, da je skrajni čas zlomiti terorizem liberalnega prvaštva. Javno mnenje obrača vedno bolj svoje simpatije proč od ljudi, katerim je g. dr. Šusteršič včeraj klical v obraz: »Plačane vladne beštije!« »Korruptna banda, ki je Celje izdala!«

Častnim občanom trga Rajhenburg je bil enoglasno imenovan preč. opat. oo. trapistov Ivan Epalle, kateremu je gosp. župan B. Kunej danes izročil častno diplomu. Harambaša bo menda počil od jeze.

Učiteljske spremembe na Korolškem Podučiteljica v Špitalu, gđna Iv. Grafoner je postala učiteljica, podučitelj g. Jos. Gatternig v Vogličah pa učitelj. Učiteljica gđna Berta Mayer v Smohoru je resignirala na učiteljsko službo.

Liberalni sleparji marširajo v luknje. Pred nekaj dnevi je bilo sporočeno, da so aretirali jurista Kovača v Mariboru. Konstatirati moramo, da je to tisti jurist, ki so ga liberalci plačali, da je razbil shod v Osilnici, katerega sta bila priredila poslanca Povše in Jaklič. Radovedni smo, koliko liberalnih agitatorjev, ki so agitirali proti izvolitvi Jakličevi, bode še aretiranih zaradi drugih lumparij?

Za gostovanje članov slov. drame se kaže čim dalje več zanimanja. Tudi obe zadnji predstavi na Vrhniki in v Škofji Loki sta v vsakem oziru prav lepo vspeli. — Vsaki dan prihajajo vabila raznih društev, katerim se ugodno seveda toliko, v kolikor to dopuste razmere. Najbližje predstave vršile se bodo v Železnikih, v Brežicah na Stajerskem, v Kranju in v Kamniku. Vsed dopusta gospe Saše Dobrovolne bilo je treba študirati glumo »Kdor se poslednji smeje« in Koste Trifkoviča šaljivo igro »Srečno novo leto«.

Gospod Al. N. Haruzin, znani prijatelj Jugoslovanov, kateri je nedavno spisal knjigo o slovenskem kmečkem stanu, je postal direktor notranjega ministerstva v St. Peterburgu.

Slovensko umetniško društvo priredi meseca septembra svojo drugo razstavo.

Zagreški odvjetniki so imeli sestanek, na katerem so izvolili odbor petorice, ki ima nalog proučiti, kako bi se v odvjetniškem stanu povzdignil duh asociacije in odvjetniške kolegijalne solidarnosti, da predloži predlog o uredbi za podporo onemoglih odvjetnikov in koncipijentov ter njihovih vdov in sirot in da zbere material

o vsem, kar je odvjetniškim interesom potrebno ne samo za materijalni prospeh, ampak tudi za poštenje in ugled in dostojanstvo stanu.

Dunajska krščanska ženska zveza v Ljubljani. Danes ob 12. uri 21 minut opoldne pripeljalo se je na poti v Postojino v Ljubljano 160 članic dunajske kršč. ženske zveze in nekaj gospodov. Na tukajšnjem juž. kolodvoru pričakovalo je izletnice mnogo odličnih članic tukajšnje kršč. ženske zveze, na delu jim odobor z blag. načelnico gospo Souvanovo in odbornicami. Izmed odbornic smo opazili pri sprejemu gospe Druškovičeve, Brejčeve, Eberlovo, Vencajzovo, Podkrajškovo, Medenovo, Kosovo, Jegličevo, gđ. Winterhalter, gđni Peterčevi, gospo Povšetovo z gospodičnami hčerkami itd. Na kolodvor je došla k sprejemu tudi deputacija »Meščanskega kluba« z g. predsednikom Lednigom, dež. posl. dr. Brejcem, dr. posl. Vencajzem, g. Andr. Druškovičem, g. ravnateljem Jegličem. Tako je krščansko misleča inteligenca ljubljanska priredila dunajski krščanski ženski zvezi, ki ima za preorojenje Dunaja največjih zaslug, prirčen, lep sprejem. Izletnice je pozdravila v krasnem nagovoru gđ. Amalija Povšetova, povdarjajoč radost, da se dunajska krščanska ženska zveza na svojem izletu ustavi vsaj za nekaj trenutkov v Ljubljani in čast, da more ljubljanska krščanska ženska zveza pozdravljati o tej priliki zaslužne prvoboriteljice. Gđ. Povšetova je izročila predsednici dunajske zveze g. pl. Platter dragocen šopek, na kar se je izletnikom predstavil tukajšnji odbor, na čelu mu predsednica gospa Souvanova, ki je z veliko ljubeznivostjo izročala izletnicam srčne pozdrave ljubljanskih članic. Zahvalila se je na pozdravu predsednica gospa pl. Platter povdarjajoč potrebo, da se nekoč sestanejo vse krščanske ženske zveze. Izletnice so obedovale v restavraciji na južnem kolodvoru, kjer jim je restavrater gospod Hafner točno postregel. Ob 12. uri 42 min. so se izletnice odpeljale proti Postojni, spremljane od živahnih »Živio« klicev.

Ljubljanske novice. Velika nesreča na elektriški železnici. Včeraj zvečer okoli 1/8. ure se je zgodila na Karlovski cesti velika nesreča. Gđ. Marija Asoli iz Bovca, zaročenka Supančičevega arhitekta g. Otona Heinza, se je vozila v električnem vozu, gosp. Oton Heinz pa se je vozil poleg na biciklu. Nakrat je prišel Heinz poleg tira in vozil deloma tudi pred električnim vozom naprej. Voznik mu je zvonil, v hipu se pa prevrne Heinz z bicikla pod električni voz, bicikelj pa pade na desno stran poleg elektriškega voza. Nekateri pravijo, da je prišel bicikelj mej železniški tir, drugi pa temu oporekajo. Mlad voznik je ves preplašen hotel zavreti voz, pa je elektriško silo le še bolj odprl in voz je vlekel gospoda Heinza od Kamničana do mestne ubožnice. Proga je bila vsa krvava. Strašno ranjenega gospoda Heinza so prenesli v vežo mestne ubožnice, kamor je skoro prihitel duhovnik. Predno so gospoda Heinza prepeljali v bolnico, se je gosp. Heinz v veži mestne ubožnice poročil z gđ. Asoli. Prišla sta bila gg. policijci svetnik Podgoršek in zdravnik dr. pl. Stransky. Občinstvo je na glas zabavljalo na elektriško železnico, ki pušča voziti vozničke, kateri niso naredili potrebnih skušenj, in menda vsi vozniki še zapriseženi niso. Gospod Heinz je star 31 let in je še-le par mesecev v Ljubljani. Nesreča je vse strašno pretresla. Ako bi gosp. dr. pl. Stranskega ne bilo k sredi takoj na mesto in nekaterih vojakov, bi g. Heinzu morda že na mestu nesreče kri otekla. Gosp. dr. pl. Stransky ga je povezal, na kar so ga z rešilnim vozom odpeljali. Poroča je bila popolnoma veljavna pred cerkvijo in državo. Prihodnji ponedeljek bi se imela izvršiti poroka, za katero je bilo že vse potrebno preskrbljeno, in sta bila gospod Heinz in gđ. Marija Asoli že trikrat oklicana. Ranjeni je posebno in večkrat prosil, naj se ga takoj poroči. Poroča se nam, da je gospod Heinz tako zelo poškodovan, da bo težko preživel današnji dan. Poškodovan je strašno na obeh nogah, na obrazu in spodnjem životu. Tudi za slučaj,

da bi sedaj ne umrl, bi mu gotovo morali nogo odrezati. Voznik elektriškega voza Leopold Jeglič trdi, da se je Heinz vrgel pod elektriški voz, kar pa je malo verjetno. — Aretiran je bil brezposelni pisar Aleksander Vertnik, ker je na sumu, da je svoji gospodnji Katarini Volacek ukradl več prstanov. — Kresovi. Včeraj zvečer je na stotine ljudi opazovalo raz Grada in Drenikovega vrha letos izredno mnogoštevilne kresove. — Zgubila se je včeraj zvečer na Gradu dekletce Tinka Gogala. Vso noč so jo iskali. Zjutraj jo je starišem pripeljala neka gospa, katera jo je dobila in jo sprejela v prenočevanje. — Košnja sredi mesta. Na prostoru bivšega »knežjega dvorca« so kosili te dni travo. Nakosili so je nekaj vozov. — Bernardovo hišo v Prešernovih ulicah je danes g. zidarski mojster Val. Accetto pričel podirati. Tako se razširi Prešernova ulica. Novo poslopje mestne hranilnice bo ondi zidano v isti črti, kakor bližnja nova hiša. — Umrli je gospa Jožefa Pisch. — Radi tatvine na škodo tvrčke Brückner sta bila aretirana delavca Fran Cuden in Fran Genussi. — Potiralici iščejo delavca Mat. Lukana. Dolže ga teške telesne poškodbe. — Tatvina med spanjem. Napil se je v Hradeckega vasi Matija Sterjanšek. Počival je na to za grmovjem, pod glavo je imel jopič, katerega pa ni dobil več, ko se je zbudil. Vzel ga mu je neznan tat. — Nepredvidna vožnja. Naglo in nepravilno je danes vozil voznik Janez Kregar na Karolinski zemlji. Z vozom je zadel Ano Peter. Podrl jo je v jarek. Žena je poškodovana na nogah. — Dva prsta odtrgalo je delavcu Ivanu Vovca na državnem kolodvoru. — Mrtvega našli so na Glincah pri Travnu 60 let staro beračo Franceta Stenovca. Pijan šnopsar je v hlevu obležal na ustih in se zadušil. — Nezgoda. Delavcu Ivanu Solihu v Supančičevi opekarni je včeraj zvečer padla stranica od voza za premog na glavo in ga znatno poškodovala.

Ponesrečeni kolesar Heinz — umrl. Arhitekt Heinz, o katerega nesreči obširneje zgoraj poročamo, je umrl danes ob 1. uri popoldne v deželni bolnici. Elektriški voz mu je od kolena naprej na desni nogi odtrgal meso in ga tudi na prsih močno poškodoval.

Promet s prašiči v kočevskem in črnomaljskem okraju je prost. Odlok dež. vlade je datiran z 22. junijem, interpelacija posl. Jakliča pa z 21. junijem.

Pred goriške porotnike prideta urednik goriškega »Gazzetina« Seculin in gradiščanski dopisnik Torossi, ker sta razžalila morarskega župnika g. Margheta.

Najnovejšje od raznih strani. Nesreča na morju. Iz Šangaja se poroča, da je bil kitajski križar »Kajchi« včeraj razdejan po eksploziji ter da je utonil z veliko naglostjo. Rešila sta se samo dva moža, vsi drugi, 150 častnikov ozir. morse je pogubilo. — Velikanski požar. V tartarskem oddelku mesta Kazan je navstal požar, ki se je razširil na 12 oddelkov. Požar so mogli pogasiti še le včeraj. Škoda se ceni na več milijonov. — Nesreča na železnici. Predvčeršnjim zvečer sta trčila eden ob drugega električna ylaka med Bisuschio in Porto Ceresio, o čemer je bilo ranjenih 49 popotnikov, mej temi petero težko ranjenih. — Nova ruska železnica. Neko poročilo iz Tiflisa v Kavkazu naznanja, da prične ruska vlada s pričetkom prihodnjega leta graditi novo železnico do perzijske meje in sicer od postaje Miuhavlj na progi Aleksandropol-Eorivan do mesteca Kiwrach na perzijski meji nedaleč od mejne prehodne točke Šah-Thati. Sklenjeno je tudi, da se ta proga pozneje podaljša od Šah-Tahtija čez Koj Urmija v Thebris. — Orožnik ustrelil 3 osebe. V Zögersdorfu je pri cerkvenem žegnanju orožnik pri nekem nemiru ustrelil dva fanta in eno dekle, dva fanta pa nevarno ranil. Orožnika so potem zasledovali in mu vzeli orožje. Sam je utekel. — Lekarnarji v vijoličastem talarju. Mej lekarnarji se pojavlja zahteva uniform. V Mor. Ostravi že nosijo lekarnarji vijoličasti talar. — Cin blaznika. Budimpe. bančni uradnik Fritz je mej vožnjo z Dunaja v Budimpešto vdrl v voz drugega razreda in zavpil na neko žensko: »Vrni se k meni in svojim otrokom.« Vlak so ustavili in blaznika prijeli. — S cigareto se je zastrupil. Bančni sluga Konstantin Cardasc v Varšavi je bil poslan k neki banki s 30.000 rublji. Med

